

[Bramsnæs.]

kan faa Domstolene til at fastsætte et Likvidatorhonorar. Men det forekommer mig, at hvis det skal vise sig nødvendigt at lade Domstolene træde i Virksomhed, hver Gang der skal fastsættes Likvidatorhonorarer, var det bedre, at man havde Bestemmelser, der sagde, at de skulde passere Administrationen. Man hævder jo altid, at disse Likvidatorer har saa umaadelig stort et Arbejde. Ja, det har de vel ogsaa, men ved denne Sag er der dog formentlig ogsaa andre Mennesker, som har arbejdet med Likvidationen. Der var i dette Tilfælde antaget en Forretningsfører, som fik 70 000 Kr. aarlig, saa han maa da ogsaa have haft noget Arbejde. Det siges, at paa et eller andet Tidspunkt beskæftigede denne Likvidation, som for Resten efter Tallene at dømme ikke ser særlig stor ud, 110 Mand, saa der maa dog være andre end Likvidatorerne, som har bestilt noget; disse kan neppe have udført alt Arbejdet selv. Efter hvad der foreligger, er der nogle af Kreditorerne i Selskabet, som faar Nul Komma en eller anden Procent i Dividende, og de bliver nok glade, naar de ser, at Forretningsføreren har faaet 70 000 Kr. aarlig for Likvidationen og at Likvidatorerne har taget 90 000 Kr. hver, naturligvis foruden Godtgørelse for de Udlæg, de har haft, hvis de har haft saadanne.

Med andre Ord, for Folk, der vil se, er der ikke nogen som helst Tvivl om, at her foreligger et Spørgsmaal, som ikke længere kan lades upaaagtet. Man kan ikke længere nøjes med at sige: De Folk maa have Lov til at gøre, hvad de vil. Dette er et Spørgsmaal, som Ministeriet maa tage Stilling til. Jeg afkræver endnu en Gang den højtærede Handelsminister et Svar paa, om Ministeriet agter at gøre noget, og jeg vil være fuldkommen utilfreds med en fornyet Henviisning til Justitsministeren. Det er den højtærede Handelsminister, der her maa tage Ansvaret. Vil man fortsat tillade, at det gaar saaledes indenfor Likvidatorernes Kreds, at de kan udplyndre de Boer, der kommer under Likvidation, eller agter man at tage Spørgsmaalet op og prøve at sætte en Grænse derfor?

N. K. Kristensen: Jeg takker den højtærede Minister for det imødekommende Svar, han har givet mig paa mit Spørgsmaal, og jeg maa sige, at jeg føler mig tilfreds dermed. Jeg vilde naturligvis have været endnu mere tilfreds, hvis Lovforsla-

get var undergaaet den Ændring, jeg har ønsket; men det er altsaa ikke sket, og da Loven nu har virket i saa mange Aar, og vi har Ministerens Ord for, at Loven ikke vil blive administreret paa anden Maade end hidtil, takker jeg for disse Ord og haaber, at det ogsaa vil gaa saaledes. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Handelsministeren (Stensballe): Den fornyede Forespørgsel til mig fra det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) kan ikke give mig nogen anden Opfattelse end den, jeg havde og gav Udtryk for, da jeg talte sidst. Dette Spørgsmaal vedrører ikke alene Aktieselskaber, men Likvidationer i det hele taget, og det hører derfor hjemme under Konkursloven. En anden Side af Sagen er, at hvor Staten griber ind og udnævner Likvidatorer, er det naturligt, saaledes som det ogsaa staar i Lovforslaget her, at det er Staten, som fastsætter Honorarerne for disse Likvidatorer. I øvrigt hører Spørgsmaalet, som sagt, hjemme under Konkursloven, og paa den Foranledning, der her er givet, skal jeg henlede Justitsministerens Opmærksomhed derpaa, da det maa være ham, der undersøger Forholdene nærmere.

Bramsnæs: Jeg maa konstatere, at den højtærede Handelsminister ikke agter at svare paa mit Spørgsmaal, men søger at komme i Læ bag ved Justitsministeren, som ikke er til Stede. Jeg betragter dette som et Svar, der gaar ud paa, at Ministeriet ikke agter at foretage sig noget som helst, men mener, at de Likvidationssensationer, der har været fremme i den senere Tid, er Ting, Ministeriet ikke agter at beskæftige sig med. Jeg mener, at man derved tilstrækkeligt har faaet konstateret Ministeriets Stilling til disse Sager.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg søger aldeles ikke at komme i Læ, men henviser Spørgsmaalet til videre Drøftelse paa det Sted i Administrationen, hvor det hører hjemme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.